

HÉTFŐI Hírek

244

LELKES MÁJUSI SEREGSZEMLE

A budapesti dolgozók százezreinek vidám, színpompás felvonulása

Tizennyolcadszor köszöntötte szabadon a főváros és az egész ország népe a munka és a nemzetközi munkásösszefogás ünnepét. A zászlók, a feliratos táblák, a májusfák, a léggömbök tízezreinek ezer színben pompázó erdeje alatt százezrek hőmpolyogtak az ünnepi díszbe öltözött útvonalakon. Öregek, a munkásmozgalom veteránjai, köztük olyanok, akik ma már ötvenedszer tüntetnek a munkásság nemzetközi összefogása mellett, s jól emlékeznek még azokra az évekre, amikor tilos volt a felvonulás, amikor rendőr és spicli jegyezte titokban, kik hiányoznak a munkahelyről május 1-én — s mégis, ünneplőbe öltözött tüntetőikkel népesedett be a Királyerdő, a Népliget, a hűvösvölgyi Nagyrét, a budai hegyek sok tisztása. S ott meneteltek a felvonulók között a fiatalok, négyévesek és tizennyolc évesek, akik minderről már csak az öregek elbeszéléséből tudnak. Büszkén vitték a zászlókat kezükben, abban a tudatban, hogy ha az öregeknek megvolt a maguk dolga: a szocializmus megalapozása, rájuk sem kis feladat vár: a kommunizmust már ők fogják felépíteni. Öregek és fiatalok együtt vitték és mutatták ország-világnak a szocializmus építésében eddig elért sikereket, vitték a világ népeinek zászlait s léptük együtt dobbant a világszerte tüntető és felvonuló százmilliók lépteivel, valamennyi világrész lakóinak békét, munkát és jólétet, a még elnyomásban élő országok dolgozóinak szabadságot, emberi életet követelő embermilliók szívdobbanásával.

Amíg felharsannak a harsonák

Napsugaras, de hűvös hajnal köszöntötte az ünnepi díszbe öltözött várost. Reggel 6 órakor még üresek voltak az utcák, szürke csikjuk tisztára mosdatva fénylett. Egy órával később már itt is, ott is ünneplőbe öltözött, vidám csoportok siettek gyalog, villamoson, autóbuzson és teherautókon a találkozóhelyek felé. A Rákóczi út és Körút sarkán, az óra körül, most is — mint mindig — „randevú-

ra” várók ácsorogtak és sétáltak, ez a randevú azonban nem páros találka volt; tíz lány a Minta KTSZ-ből, hat lány a 15. Iparitanuló Intézetből, nyolc a Móricz Zsigmond gimnázium II/A osztályából várta a többit és ott gyülekeztek a Kapás utcai rendelőintézet, a XXI. kerületi Közért dolgozói is.

Fölöttünk repülőgép és helikopter köröz, filmesek és fotóriporterek onnan is meg-

örökítették a nem mindennapi látványt: kis utcákból fekete csermelyként szivárog a tömeg a szélesebb utcákba, hogy azokból a Dózsa György tér környékén összefolyva, végeláthatatlan, hatalmas folyam-má dagadva ömöljenek a napfényben fűrőd felvonulási útvonal medrébe.

Kilenc órakor már a Dózsa György tér és a környező melékutcák sarkán álltak a „nyitó” kerületek élsorai. A X. kerületet a Vegyipari Gép- és Radiátorgyár vezette, amely most kapta meg a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaját és az Élüzem címet. A IV. kerület élén a HPS dolgozói várták az indulást. A VII. kerület is új élüzemét, a Csatorna- és Vízvezetéképítő Vállalatot állította az első sorokba. A csepeliek, a XX. kerületiek a munkásmozgalom veteránjainak soraival nyitották meg húszezer főnyi felvonuló oszlopukat. Az első sorban Haubel János, Asin János, Rétfalvi János és felesége, Frigyik Sándor, Kiss László, Futaki Károly, Győre János és Láng Lajos menetelt — némelyikük az idén már negyvenedszer. A hatalmas térre torkolló utcákból elővirított a II., a IX., a XXI. és a XXII. kerület éldekorációja. És az élcsoportok mögött végeláthatatlan sorokban üzemek, intézmények, hivatalok dolgozói. Nemcsak felnőttek, gyerekek

Dobi István, Kádár János, Münnich Ferenc és Marosán György üdvözlik a felvonuló dolgozókat (MTI foto, Papp felvétele)

is, minden csoportban sok-sok gyerek. És népi táncosok. Színpompás ruhákban, a várakozási idő megkönnyítésére, no meg a hűvös idő legyözé-

sére a Dembinszky utcában vidáman ropta a körcsárdást a Budapesti Bútorgyár tánc-csoportja. Amott táblákat osztogattak.

Aztán — a hangszórók szer-tesugározták a harsonajelt, felcsendült az első induló, harsogott a „Békét a világnak!” jelszó.

A béke, az élet, a jólét jegyében

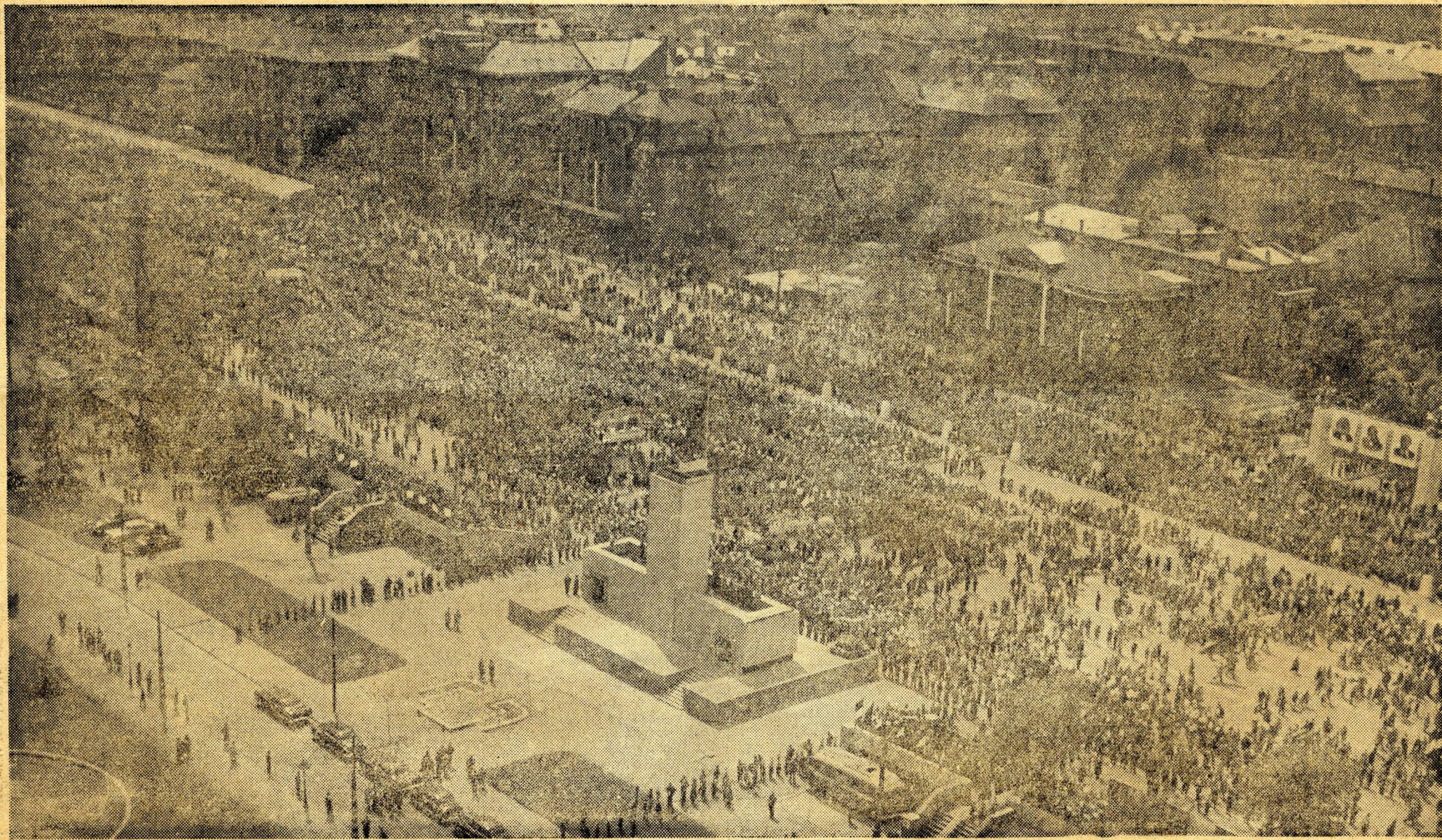
Monumentális szabadtéri színpad ünnepi képe fogadta reggel a Dózsa György úton a felvonulás nézőseregeit.

A hatalmas tórság Ajtósi-Dührer sor felőli torkolatánál indulásra készen, a menetet indító, az úttest teljes szélességében ívelő fehér betűkből a felirat: Éljen má-

jus 1. Mögötte guruló műre épített, sárga selyemmel bevont, vörös virágokkal díszített hatalmas, emlékoszlop-szerűen kiképzett 1-es. A fehér felirat és sárga egyes tompa színeinek háttéréül ott sorakozik a KISZ-nyitó menetoszlopának száz és száz vörös selyem zászlaja. Pom-

pás színhatás. A Szakszervezetek Országos Tanácsának székháza előtti fronton a munkásárság tagjainak acél-szürke zubbonya, vörös nyak-kendője és a rendőrök fehér egyenruhája, a házak ablakáiban lengő zászlók sora, képek és feliratok keretezik az ün-

(Folytatás 2. oldalon)

(MTI foto, Jármai helikopterről készült felvétele)

A BUDAPESTI MÁJUS ELSEJE

(Folytatás az 1. oldalról)

nepi látvány színterét. Szemben, középen a dísztribún vörös és fehér színei, virág-ábrándjai az egyszerű vona-

lak hatásával kötik le a tekintetet. Jobbra és balra hosszan nyúlnak el a meghívott ezrek számára épített lelátók.

A megvalósult jelszó

A felvonulás kezdete előtt mintegy félórával apránként benépesülnek az emelvények. Együtt nézik innen a felvonulást az MSZMP Központi Bizottsága, az Elnöki Tanács, a Kormány tagjai, a diplomáciai testület számos vezetőjével és tagjaival, a testvéri országok és baráti államok szervezeti delegációinak vezetőivel és tagjaival, a munkásmozgalom régi harcosaival, irodalmi, művészeti életünk számos képviselőjével, a hazánkban időző külföldi turisták csoportjaival,

az üzemek kitüntetett dolgozóival és azok gyermekeivel. A lelátók mögött elhelyezett megafonok indulókat harsognak. A tribünön három lépésnyi területen hallani egy időben arab, német, angol, olasz, orosz, román, magyar szót. Magyarok magyarokkal, régén látott harcóstársakkal és barátokkal, magyarok külföldiekkel, békeharcos külföldiek más nemzetbeliekkel ráznak kezét, ölelkeznek össze. Talán a világ másik oldalán találkoztak legutóbb. „Világ proletárjai, egyesüljétek” hirdeti a

munkásosztály nemzetközi jelszavát a házak dekorációinak felirata és a jelszó itt a tribünön megelevenedik, az emberekben testesedik meg.

Az emelvényekkel szemben, nyolc-tíz sor mélységben, a térség teljes hosszát betölti az ünneplő nézőközönség.

Háromnegyed tízkor a Politikai Bizottság tagjai elindulnak a gyülekezőhelyek felé, hogy együtt vonuljanak fel az induló kerületek dolgozóival. Előkerülnek a fényképezőgépek, a közönség „készenlétbe” helyezkedik. A főtribünön megjelenik mosolygva és inatogva, Dobi István, Kádár János és Münnich Ferenc, majd megszólalnak a kürtök és Brutyó János, a Szakszervezetek Országos Tanácsának főtitkára üdvözlő a megjelenteket és felvonulókat.

Brutyó János köszöntője

Kedves elvtársak! Kedves barátaim!

Május elseje, a nemzetközi munkásszolidaritás ünnepe, a világ dolgozóinak harci seregszemléje alkalmából a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a Szakszervezetek Országos Tanácsa nevében köszöntöm a magyar szervezett dolgozókat két és fél milliós táborát, egész dolgozó népünket.

Köszöntöm a munkásokat, akik a gyárakban, üzemekben kezük munkájával építik, erősítik a szocialista hazát, a Magyar Népköztársaságot. Köszöntöm a forradalmi harcokban megedzett, megerősödött magyar munkásosztályt, társadalmunk vezető erejét, amely az elmúlt tizenhét évben bebizonyította, milyen nagyszerű tettekre képes, építő munkájával, harcával egyaránt egész népünk érdekeit, anyagi, szellemi és társadalmi felemelkedését szolgálta és szolgálja ezután is.

Köszöntöm paraszt testvéreinket, akik a munkásosztály példájával és segítségével a mezőgazdaságban is győzelemre vitték a szocialista forradalmat, s ezzel biztosították egész népünk további felemelkedését, saját egyéni boldogulásukat is. Dolgozó parasztságunk, mint eddig is, ezután is számíthat hű szövetségeseire, a tapasztalt munkásosztályra.

Köszöntöm értelmiségünket — szellemi életünk munkásait —, akik alkotó tevékenységükkel, a szocialista kultúra ápolásával és terjesztésével nap mint nap hitet tesznek a szocializmus mellett. Azzal a biztos tudattal, hogy igaz ügyet képviselnek, a munkásokkal és paraszttal vállaltva dolgoznak nagy terveink megvalósításán.

Kedves elvtársak!

A magyar dolgozók szívében és emlékezetében elevenen él a május elsejék emléke. 1890-ben ugyanott, ahol most vonul fel Budapest dolgozóinak sokasága, 60 000 munkos ajkáról először hangzott el, hogy „világ proletárjai, egyesüljétek!”

Az akkori Budapest még sosem látott ilyen hatalmas embertömeget.

A másik emlékezetes dátum 1919. május 1. A történelemben először ünnepelte szabadon május elsejét a magyar proletariátus. A város ünneplőbe öltözött, a magyar nép szabadságát ünnepelte.

Az elnyomás, a fasizmus éveiben a titkon feltűzött virágokat gyakran festette még vörösebbre az elnyomók golyója vagy kardlapja nyomán kiömlő vér.

De a sötétség után jött a legemlékezetesebb májusunk 1945-ben, amikor népünk háborútól győztesen, de tele reményekkel, bizakodással, a béke és szabadság első napjait ünnepelte.

Május elseje a proletár internacionális ünnepe volt és lesz mindig. Számunkra első sorban annak az örök, megbonthatatlan testvériségnek az ünnepe, amely a szocialista világ dolgozóit összeköti a közös célért, a szocializmusért vívott harcban. Ugyanakkor a biztos győzelem reményét és bizonyosságát üzeni a ma még tökéletes igában, gyarmati vagy félgymati sorban sínylődő dolgozóknak.

Mint a Szakszervezeti Világszövetség tagszervezete, a Világszövetséghez tartozó több mint 100 millió szervezett munkással együtt szeretettel köszöntjük azokat a népeket,

amelyek nemrég szabadultak fel a gyarmati iga alól, amelyek közül sokan ez évben először ünneplik szabadon május elsejét.

Köszöntjük és vendégszeretettel vesszük körül azokat a küldötteket, akik az idei május elsején elhozták nekünk népünk üdvözlését. És külön köszöntjük a hős algériai népet, amely több mint hét évig tartó harcával, szüntelenül érezve a világszocializmus szolidaritását, kivívta hazája függetlenségét.

Dolgozó népünk második öt-éves tervünk megvalósításán munkálkodik. Az eddig elért sikerek és a jövő feladatai bizakodással töltöttek el mindannyiunkat. Népünk rendületlenül bizik rendszerünkben. Dolgozóink pártunk VIII. kongresszusának tiszteletére tett felajánlásai is ezt bizonyítják. Tudjuk, mert eddig is mindig így történt, hogy dolgozó népünk, munkásosztályunk ígéretét valóra váltja.

A magyar dolgozó nép, amikor az idei májuson saját munkája eredményét ünnepli, egyben hitet tesz a béke ügye mellett. Egy emberként támogatja a Szovjetunió békekezdésményezését, a teljes leszerelést, a háború száműzését az emberiség életéből. Biúszkék vagyunk arra, hogy hazánk a társadalmi haladást küzdő népek élvonulában haladjon.

Az idei május elseje is hirdesse, hogy a magyar nép, a magyar munkásosztály együtt menetel a földkerekség valamennyi békekezdeményező emberével, akik a jobb, a szebb, az emberibb jövőért harcolnak!

Éljen május elseje!
Éljen a népek barátsága!
Békét az emberiségnek!

Az erő és szépség felvonulása

Brutyó János ünnepi beszéde után lassan megindul az „Éljen május 1!” felirat, majd a KISZ vörös zászlós díszszáza nyomában feltűnik a nyolc oszlopos menet. Az első oszlopot Marosán György, Cservenka Ferencé, Vas Witég Miklós, a másodikat Biszku Béla, Brutyó János és Sándor József, a harmadikat Fock Jenő és Varga György, a negyediket Kiss Károly, Nemes Dezső, Veres József, az ötödiket Somogyi Miklós és Szirmai István, a hatodikot Apró Antal, Gáspár Sándor, Németh Károly, a hetediket Rónai Sándor, Fehér Lajos, Gál László, a nyolcadikat Kállai Gyula, Czinege Lajos és Bugár Jánosné vezeti.

A közönség lelkes tapsa fogadja a városligeti tő felé elalakban vonuló, „leszerelést” hirdető, követelő alakzatot, amelynek közepén a tribün előtti szakaszig félelmes páncélos harcoksi halad, amely hirtelen felnyílik és a benne ülők néhány mozdulatára békés mezőgazdasági géppé alakul, virágos mezőt húzva maga után.

Hatalmas földgömböt visz a Veres Pálné utcai iskola 80 lányönművésze. Amikor pedig a lányok tovahaladtak, egyetlen tarka áradattá, boldog, vidám hőmpölygővé, virágok, léggömbök, élő galambok tízezeinek, arcképek, zászlók, tarka füzérek, felnyitott karikatúrák erdejévé válik a térség. A gyerekek és a fényképezőgép több a nyakban, mint va-

Elfáradt a legifjabb „munkás”, s felkérdezte apuka karjára. De csak néhány percet pihent így Brusza Misi, a négy és fél éves „harcos”, aztán ő is tovább indult az emelvény felé. (Agoston felvétele)

laha. Önmaguknak és az ünnepnek örülnek az emberek, a maguk gyönyörűségére és örömeire készítettek és rendezték el felvonulásuk külsőségeit is.

A Ganz-vagon óriási makett, a csepeliek „Éljen a VIII. kongresszus” feliratot égből hűző léggömbökkel vonulnak. Szébbnél szebb selymekből állították össze a forgó tornyot, amely a Könyvüipari Minisztérium menetének élén halad. Most egy szputnyikot repít a felhők közé néhány hatalmas léggömb, aztán zúgva halad el a felvonulók felett.

A térség felett és köröz egyenletesen, mindannyiszor felfelé vonzva azok tekintetét, akik felett elhalad.

A rádió, a televízió, híradó teljes üzemben. Egyszerre öthat nyelven folyik a közvetítés. Sajnos, a rögtönzött szavak nem képesek visszaadni ennek a május elsejének a hangulatát. Szem, szív, agy egyszerre érzékeli, hogy ilyen május elsejé, mint ez az idei, nagyon-nagyon régen ünnepeztünk. Hiszen a pompás hangulat két főpillére az SZKP XXII. és az MSZMP most sorakerülő VIII. kongresszusa.

Nyilatkozatok május elsejéről

Kádár János:

Az egész összeforrott nép egységes ünnepe

— Május 1. régi ünnepe a világ munkásainak, de mindig új, mindig harcoss, bizakodó seregszemle volt. Ma is így van az egész világon — mondotta a felvonuláson Kádár János. — Most még annál is inkább, mert a világ jelentős részében már nemcsak a munkásosztály, hanem az egész összeforrott nép egységes ünnepe.

— Tegnap meglátogattam veteránjainkat, akik a századforduló idején, 1912-ben, az első világháború időszakában, 1919-ben harcoltak a szocializmusért és a békéért. Nagy öröm számunkra, hogy ezek az előttünk járó harcossok látják

a mai május elsejét. Ezen a nagy ünnepünkön, május elsején szívből köszöntöm egész dolgozó népünket és a határainkon túl élő valamennyi együttérző barátunkat. Szeretném, ha a magyar dolgozó nép minden barátja láthatná ezt a ünnepet, s az sem ártana, ha szocializmust építő népünk ellenségei is látnák, legalább okulnának belőle.

— Meg vagyok győződve arról, hogy ez az ünnep mindnyájunknak új erőt ad, s megnövekedett erővel látunk hozzá holnap a mindennapi feladataink megoldásához. Azt akarjuk, hogy gyorsabban haladjunk, mindig közelebb jus-

sunk nagy célunkhoz, a szocializmushoz, a kommunizmushoz, a fegyverek és háború nélküli világ megvalósulásához.

— Még egyet: ma reggel itt találkoztunk Dobi elvtársal, gratuláltunk neki nagy kitüntetéséhez, a Nemzetközi Lenin Békédíjhoz. Mindnyájan úgy érezzük, én különösképpen, erre a nagy díjra érdemes, jó elvtársunk nyerte el a kitüntetést, de ezzel a gesztussal bizomnyára a szocializmus útjára tért dolgozó falusi nép és egész népünk erőfeszítését is elismerték azok, akik ezt a békédíjat odaítélték.

Dobi István:

Nagy élmény ez a május elseje

— Falusi ember vagyok — mondotta Dobi István — és a felszabadulásunk szegény parasztként dolgoztam. Igaz ugyan, hogy szervezett munkás voltam, mindezek ellenére nincs sok élményem a régi május elsejei ünnepekkel kapcsolatban. Az érzés és az ünneplési vágy élt ugyan bennünk, de megfelelő módon sohasem bontakozhatott ki a felszabadulásunk előtt. Az úri Magyarországon hatalmas gyűlölet május elsejét, a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepét. Üldözték és elnyomták azokat, akikről tudták, hogy ez iránt érdeklődnek. Például élve, hadd

mondjam el, hogy 1931-ben községem és Komárom szervezett munkásai együtt kívánták ünnepelni május elsejét. Az utcán nem lehetett, kimentünk a szabadba, a Komáromhoz, Szőnyhöz egyaránt közel eső erdőszélig. Ünnepségünk iránt mind a városban, mind a községben nagy volt az érdeklődés. Mikor megérkeztünk, az erdő sűrűjéből nagy mozgásra figyeltünk fel. Rövidesen rájöttünk, hogy a komáromi rendőrség civilben vonult ki a helyszínre és hamarosan megérkezett a szőnyi csendőrség is.

A csendőrök megpróbáltak rászorítani bennünket, hogy

a májusi programunkat előtűk hajtunk végre. Ez a program természetesen illegális volt és így rögtönzött műsorral álltunk elő. A csendőrök rövidesen megunták ezt hallgatni, s feloszlatták az ünneplő társaságot. A múlt harcaira gondolva, és látva új életünk eredményeit, valóban nagy, nagy élményt jelent nekem ma május elseje, amikor a természetközvetbenbe tömörült parasztságunk falun és városban egyaránt szövetségeseivel, az ipari munkássággal, értelmiséggel együtt ünnepehet.

Kállai Gyula:

A központi gondolat: a béke és a munka

— Minden esztendőben végignézzük a budapesti dolgozók színpompás felvonulását, mégis évről-évre lenyűgöző élményt jelent számunkra — mondotta Kállai Gyula.

— Már két óraja nézzük a színpompás felvonulást és mégis újabb s újabb meglepetést tartogat. Olyan ez a tér — több mint két óraja — mint a most virágzó, tavaszi rét. Nagyon sok szín, új ötlet tarkítja a felvonulást, ami a nép ötletességét és kifogyhatatlan alkotó erejét is bizonyítja. A felvonulás nemcsak

az ötletességével és a színpompájával hat élményszerűen, hanem belső tartalmi mondanivalójával is. A menet élén a béke jelszava nyitotta meg a sort, s azóta is az egész felvonuláson központi gondolatként ott látjuk a munka és a béke jelszavát. Ez jellemzi az egész május elsejei ünnepségünket. Azonkívül úgy látom, a felvonulástól nagyon nagy erő, öntudat és hit sugárzik. Nemcsak mi, akik itt közvetlenül végignézzük a felvonulást, hanem gondolom azok is, akik a televíziót te-

kintik meg, nagy erőt merítenek a látottakból: erőt, hitet a további munkára. Ez a felvonulás is népünk összeforrottságát és kialakult nemzeti egységét mutatja. Azt látjuk, hogy az egyik oszlopban valamelyik gyár munkásai, a másikat velük egy sorban az egyetemek, a kutatóintézetek tanárai, tudósai, a következőkben a tanulóifjúság, aztán valamelyik színház vagy filmgyár dolgozóit, szinte kéz a kézben, egy úton, egy cél felé haladnak és ez nagyon, nagyon jó... (MTI)

Ünnepelt az ország

Az MTI vidéki tudósítói jelentik a május 1-i ünnepségekről:

SZEGED

Szegeden kétnapos vidám majális köszöntötte a munka ünnepe. Az események már hétfőn megkezdődtek. A város mintegy hatvanezer dolgozója hallgatta meg a Széchenyi téren Szirmai Istvánnak, az MSZMP Politikai Bizottsága póttagjának, a Központi Bizottság titkáranak, a május 1-ét köszöntő nagygyűlés szónokának beszédét.

A régi harcoss május 1-ről beszéltek a fiatalokkal a munkásmozgalom veteránjai a felvonulás után, amikor az ünneplők átvonultak az újszegedi ligetbe, ahol hétfőn és kedden is vidám szórakozott a város lakossága.

DUNAÚJVÁROS

A fiatal Dunaújváros falai között tizenkettőszáz ünnepelték május elsejét. Először 1951-ben, akkor még csak a város legelső utcáján, a ma virágokban pompázó Május 1. utcán vonultak fel az építők tömegei. Most a széles Vasúti úton hőmpölygött végig az ünneplő emberáradat. Sokan voltak közülük olyanok, mint Bárkányi Dezső, aki tizenkét év előtt is részt vett már az első májusi menetben. Az élen a város vezetői után úttörő díszszerep haladt, majd őket követték a Minisztertanács és SZOT vándorzásalaja alatt a Dunai Vasúti dolgozói. Békét életét és a VIII.

pártkongresszust köszöntő jelszavas táblák alatt sok ezer főnyi tömeg vonult a menetben.

Délben, az ünnepi felvonulást követően nyílt meg az újjáalakított Vidám Park és indult első útjára a szélesített vasúti nyomtávon az úttörővasút.

MISKOLC

Miskolc, az ország második városa rangjához illően készült a világ dolgozóinak nagy napjára, május 1-re. A több mint két órán át tartó menet első soraiban a Lenin Kohászati Művek, a DiMÁVAG Gépgyár és a többi diósgyőri üzem dolgozói haladtak, családjaikkal, gyermekeikkel, hozzátartozóikkal együtt. A feliratos táblák, színes léggömbök, békegalambokat ábrázoló dekorációk sokasága között sűrűn váltakoztak a különböző nemzetek zászlóit vivő csoportok. Délután és este a város dolgozói a vidám szórakozás gazdag lehetőségei között válogathattak.

GYŐR

Győrtől már hétfőn este megkezdődött a május 1-i ünnepségsorozat. A város fiataljainak esti fáklyás felvonulását tűzijáték követte, amelynek a folyók partjairól sok ezer nézője volt.

Május 1-én zenés ébresztő köszöntötte a város lakosságát. A Vörös Csillag Szállóval szemben levő dísztribún előtt fel-

tízkor kezdődött meg a színpompás felvonulás, amelyet tizenhat úttörő harsonás nyitott meg. A munkásörsg motoros zászlóalja és az Ifjú Gárdisták után a győri üzemek menetét a három Minisztertanács és SZOT Vörös Vándorzásalóval kitüntetett üzem, az Öntöde és Kovácsolgyár, a Kötött Kesztyű Gyár és az Állatforgalmi Vállalat dolgozói nyitották meg. Ezt követően az élzelmek és a többi gyár dolgozóit vonultak el. A város legnagyobb üzemének, a Wilhelm Pieck Vagon- és Gépgyárnak dolgozói 670 lobogóval és 3000 színes zászlalal, virággal díszített májusfával vettek részt a felvonuláson.

PÉCS-BARANYA

Az ünnepség előestéjén Pécsen és Kómán fáklyás felvonulást rendeztek a fiatalok, térszert adtak a munkás- és iskolai zenekarok. A május 1-i felvonulást Pécsen a Minisztertanács és a SZOT vándorzásalóval kitüntetett pécsi szénbányászok nyitották meg, őket követte a pécsi dolgozók negyvenezer színpompás tömege, a menetet a város fiataljai zárták be. Kómán a május 1-i ünnepség megnyitásként vették át a szénbányászati tröszt vezetői Haracska Imre miniszterhelyettesétől a Minisztertanács és a SZOT zászlaját. Felvonulást rendeztek Baranya valamennyi járási székhelyén és egész napos ünnepi műsorral köszöntötték május 1-ét.